

HGGunnink, gehouden te Mariëenberg, 30.05.2021

Votum + zegengroet
Psalm 30:1,2
Apostolische Geloofsbelijdenis
Psalm 18:1
Gebed
Gezang 13:4
Lezen Romeinen 6:1-14
'Tekst' ZONDAG 17
Bediening van het Woord
Psalm 30:3,4,5,6,7
Gebed
Psalm 18:14,15
Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus, hier en in de verstrooiing,

'Jezus leeft!'. Dat stond op de poster, op het perron.
En iemand had er onder geschreven: 'nou en?', met een vraagteken. 'Nou en?'

Het kan zomaar zijn dat je burens, of kennissen, of de jongens op school, of op voetbal, of waar ook, het zou zomaar kunnen zijn dat je een heleboel mensen kent, die er net zo over denken.

'Jezus is opgestaan!'

'Nou en?'

Daarom vanmiddag de vraag: hoe belangrijk is voor jou, voor u, die opstanding waar ZONDAG 17 het over heeft.

En ik wil aan de hand van die ZONDAG het Woord van de Heere u laten horen. En dat doe ik vanmiddag eigenlijk wat omgekeerd. De Catechismus die heeft het over de waarde van de opstanding, ik doe het vanuit dat negatieve: 'nou en?'-
Dan gebruik ik een zinnetje van de apostel Paulus in 1 Korinthe 15:

Als Christus níet was opgestaan, dan is je geloof zinloos,
want dan is er

- 1) geen overwinning (op de dood)**
- 2) geen rechtvaardigverklaring**
- 3) geen vernieuwing of verandering**
- 4) geen opstanding**

1) Christus, broeders en zusters, Christus stáát op. Dat is iets wat Hij Zélf doet.
Je moet altijd even dat verschil weten van opstanding en opwekking.
Opwekking dat is wakker gemaakt worden.
Opstanding, dat is zelf in / op eigen kracht opstaan.

Christus staat op. Romeinen 1:4 zegt daarvan: daar bewijst Hij mee, dat Hij de Zoon van God is.

Want daarin verschilt Hij ook van al die anderen die zijn opgewékt.

In het Oude Testament heb je dat al. Denk maar aan die zoon van die vrouw uit Sunem, als Elisa -in de kracht van de HEERE- die jongen mag levend maken.

In het Nieuwe Testament de dochter van Jaïrus, de jongeman uit Naïn, Lazarus.

Die kunnen niet zélf opstaan. Die moeten worden opgewékt.

Maar Christus had Zelf die macht. Dat zegt Hij ook in Johannes 10: 'Ik heb de macht om Mijn leven te géven. En om het opnieuw te némen.

Dat kan niemand anders zeggen, en doen, dan Hij.

Dat is die overwinning op de dood, die Hij alleen behalen kan.

Want u weet allemaal, wij kunnen dat ook niet. Wij komen elke dag van ons leven een dag dichterbij ons sterven. Als je jong bent, is dat voor je idee altijd nog loei-ver weg, maar het is wel zo, elke dag, een dag dichterbij.

En hoeveel vaccins er ook zijn, en er nog zullen komen.

Je kunt tegenwoordig na de corona, -ik kreeg ook al een berichtje of ik me wilde laten inenten voor pneumokokken-. Dat kon je bij de huisarts, hij had nog wat over van vorig jaar ... Hoeveel IC-bedden er ook zijn, en komen. En al laat je jezelf invriezen, -dat schijnt ook mogelijk te zijn-, eerder, of later sterven wij.

Jonge mensen kúnnen, oude mensen móeten sterven.

Ik zeg dat ook, omdat het heel goed is, om daar, -en dat doen oude mensen bijna vanzelf-, maar om daar ook als jongere, toch over na te denken: hoe is mijn verhouding met de Heere? Kan ik sterven.

Zo was het **niet** bij de schepping. Wij zijn geschapen om te leven.

En dan moet je dus nooit dat zinnetje gebruiken, -dat komt uit dat evolutie-denken-, dat 'de dood bij het leven hoort'. Dat is niet waar. Dat is een leugen!

De dood hoort niet bij het leven. De dood is de straf, -dat is ook Romeinen 5-, de dood is de straf die God van tevoren had aangekondigd. Adam en Eva, 'op de dag dat je doet wat Ik niet wil en wat Ik verboden heb, dan zul je zeker sterven'.

Dan zegt Romeinen 5 ook, dat door één mens, -door die Adam-, álle mensen ten dode zijn opgeschreven.

Kijk, als wij op een kerkhof lopen, ik heb geen idee hoe vaak u dat doet, maar bijna iedereen die komt wel eens op een kerkhof. Dan zie je al die namen. Je let vooral op namen van familie, kennissen.

Maar denk dan ook eens aan Adam en Eva.

Denk dan ook eens aan de satan.

En denk aan jezelf.

Zondig, zonde, dáárom die dood.

Maar als de zonde wég is, heeft de dood geen macht en geen rechten meer. En dat is Goede Vrijdag!

Probeer vanmiddag maar één, -nee, u mag wel meer zinnnetjes onthouden-, maar in ieder geval dit ene zinnnetje: 'de dood is gedood in de dood van Christus'. De dood is gedood in de dood van Christus. Het komt van een zekere John Owen.

Je kunt het ook met Luther zeggen: 'Christus heeft als een Ridder op een toernooi de dood uit het zadel gegooid, en zo de overwinning behaald'. Want u weet wel, als dan die twee ridders op die paarden op mekaar afstormden, wie had het dan verloren? Dat was degene die op de grond terecht kwam.

Christus heeft Zijn tegenstander, de dood, uit het zadel gegooid. Hij lééft!
Hij is sterker dan de dood.

En alles wat mensen zeggen, dat dat niet kan, en dat het onmogelijk is, en dat dat bewezen is dat het niet kan, leg het naast je neer. De getuigen die zijn zóveel, en de Schrift is zó duidelijk!

En als Hij níet is opgestaan ...

Dan kun je inderdaad beter kappen met geloven. Want wat heb je aan een gestorven Christus?

Scherper gezegd, wat zou je nou hebben aan Zijn lijk?

Dat helemaal niks kan, dat helemaal niks doet.

Áls Hij niet ...,
Máár, Hij leeft!
En wij zúllen leven.

Dat hebt u in de vorige ZONDAG eigenlijk ook al gehad, want in Vraag en Antwoord 42 daar staat het, 'onze dood is dankzij Jezus Christus een deur / een doorgang naar het eeuwige leven'.

En wat is geloven? Dat is vasthouden aan, dat is je vast**klampen** aan, het Woord.

En, u weet ook wel wat dat is hè, dat vastklampen? Als je bijna valt, en je kunt je nog ergens en vastgrijpen, dan **klamp** je daaraan vast.

Denk maar aan de dakgoot, je bent van het dak af gegleden, en je kunt je net aan de dakgoot nog vastpakken. Wat hou je je dan stevig vast! Dat is dat vastklampen aan het Woord van God.

Niet van de kaart raken door allerlei dingen die mensen naar voren brengen.

Niet ingaan op allerlei dwaling, die zegt dat het niet kan.

Nee, gewoon, -dat is niet gewoon-, bid maar om de Geest, dat je altijd weer dáárin je vastigheid hebt. 'Heere **U** hebt het toch gezegd!'.

En dat Woord zegt namelijk ook, -dat komt verder in de preek ook nog uit-, maar dat is in dit verband heel belangrijk. Het Woord zegt ook, Christus én de gelovige, Hij én wij, samen-op.

Iemand die gelooft, die belijdt: 'Zijn leven, zit onlosmakelijk vast aan mijn leven'.
-Komt straks dus nog terug-.

En dan kan het zeker waar zijn, wij kunnen echt nog bang zijn, als we eraan denken dat we zullen sterven. Dat is ook niet vreemd. Sterven is altijd huiveringwekkend.

De Heere geeft heel veel gelovigen ook rust.

Door de Heilige Geest zijn er heel veel die, onderweg naar het sterven, in alle rust zeggen, met de hand op de Bijbel: 'omdat de Heere God ..., daarom ik ...'.

Omdat Christus ..., dan ik ook.

En, dan kunnen mensen alles achter zich laten, en weten: het beste komt nog.

Want Hij leeft, en nu Hij die overwinning op de dood behaald heeft, nu zijn wij mét Hem, -wel in het geloof dus, want als je het geloof kwijt bent, heb je hier niks aan-, maar nu Hij de overwinning heeft behaald, zijn wij in het geloof, met Hem overwinnaars. Romeinen 8.

2) Dan het tweede. **Als Christus níet was opgestaan, dan is geloven zinloos, want dan is er geen rechtvaardigverklaring.**

Ik loop eigenlijk de Catechismus dus gewoon bij langs. Zinnetje voor zinnetje.

Overwinning was het eerste zinnetje. Dan waarom die overwinning? In verband met die rechtvaardigverklaring.

Christus is Middelaar, dat betekent dat Hij gekomen is, om het goed te maken tussen God en mensen.

Daarvoor is Hij ook gestorven.

Hij stierf niet, -om zo te zeggen-, voor Zichzelf.

Maar Hij stierf voor óns, die in Hem geloven.

Én Hij staat op. Ook voor óns, die in Hem geloven.

Zijn opstanding heeft alles te maken met Zijn volk, met Zijn kinderen.

Want wat Hij in Zijn gehoorzaam leven heeft verdiend, wat Hij in Zijn lijden en sterven heeft gedaan, **voor ons**, in **onze** plaats.

En Hij kan dat gaan uitdelen, als de Lévende, de Opgestane!

Ja, hoe zou hij anders kunnen uitdelen, als Hij niet zou leven?

En wat is dat dan, dat uitdelen?

De Catechismus zegt: 'Hij doet delen in de gerechtigheid'.

Zeg het maar zo: dankzij Hem kom je recht te staan voor God.

Dan gaat het over de toepassing van Zijn lijden en sterven.

Want het is niet zo, dat Christus de Goede Vrijdag 'doet', om het vervolg aan ons over te laten, zo van, zie maar wat je er mee doet. Als je het hebben wilt, kun je het krijgen. Als je het niet hebben wilt, dan krijg je het niet.

Christus doet **alles**.

Hij verwerft, Hij verdient die rechtvaardigverklaring, en Hij **geeft** die rechtvaardigverklaring.

Hij zorgt ervoor dat het goed komt, of wordt met God.

En hoe doet Hij dat, denk maar aan (vorige week) Pinksteren, Handelingen 2, dat doet Hij door de verkondiging van het Woord.

Hij laat altijd weer het Woord van vrede horen, dat is het Woord over Jezus Christus. Geloof in Hem, en lééf!

Hij brengt mensen tot geloof en bekering. **Hij** stuurt Zijn Geest.

Daarin heeft Hij ook volledig de leiding. Want Petrus die zegt niet op de Pinksterdag tegen zijn medeapostelen: 'jongens, zullen we maar op het Tempelplein gaan staan?'. Nee, zij worden aangestuurd door de Géést.

En Petrus bedenkt niet zélf wat er gezegd moet worden. Onder leiding van de Géést komt daar die preek over Christus. En dan horen die mensen dat, en die mensen die worden gebracht tot: 'broeders, wat moeten we nou doen dan? Als het zo is, dat wij schuldig staan aan die dood van Christus.'

Ze worden door de Géést gebracht tot die vraag.

En Petrus mag door de Géést geleid, het antwoord geven: 'geloof, bekeer u.'

En dan komt die doop, en dat is ook Christus en de Géést.

Het is allemaal van Hém.

Maar als Hij niet was opgestaan ...?

Dan zou Hij nooit iemand weer in de goede verhouding met God kunnen brengen.

Dan was het afgelopen.

Dan had Hij wel aan het kruis gehangen, maar daarna een punt, stop, hier houdt het op.

En niemand was rechtvaardig verklaard ...

Maar, Hij lééft!

En alle eeuwen door, heeft Hij gewerkt en uitgedeeld, ook hier in deze streek.

U zit hier, en u kunt thuis luisteren, en dat heeft alles te maken met zijn rechtvaardig verklarend werk.

Dat is dat **Hij** Zijn Woord laat klinken, dat is dat **Hij** Zijn Geest stuurt. En dat u zegt: 'ja, inderdaad, Christus is alles'.

3) Dan het derde, en dan komen we bij Romeinen 6.

Als Christus níet was opgestaan, was je geloven zinloos, want dan werd je niet vernieuwd en niet veranderd.

Wie van ons past bij God?

Ja, het blijft stil.

Niemand kan zeggen van 'ik!'

Nee, want je denkt meteen door: welke zondaar past bij de Heilige?

En dan is het antwoord: niemand.

Je moet passend ge-máákt worden.

Romeinen 6, dat begint eigenlijk hiermee: 'wat is eigenlijk iemand die gelooft?'

Een gelovige, een gelovende, dat is iemand die 'in Christus' is.

Stond er ook één keer in, die één plant met Hem is.

Dan kun je denken aan het beeld van dat enten. Je wordt ge-ent op de Wijnstok, en dan hoor je daarbij, en dan ben je één met Hem.

In Christus. Als je daarop let, en je hebt zo'n markeerstift, en je gaat in het Nieuwe Testament aanstrepen in de brieven van Paulus, hoe vaak hij die woordjes gebruikt, dan sta je ervan te kijken hóe vaak dat is.

In Hem, dat betekent, stijf aan Hem verbonden.

Ja, nog verder, aan Hem vast. Helemaal bij Hem horen.

En wat is het gevolg daarvan?

Alles van Hem, is ook alles van mij.

Wat van Hem is, is ook van mij.

Je zou het misschien -ik weet niet of het beeld helemaal opgaat-, maar je zou het misschien kunnen vergelijken met getrouwd zijn. Twee mensen in één huis, na hun huwelijk, en dan kun je eigenlijk niet meer zeggen: 'wat hier staat dat is van mij, zegt de vrouw; en wat daar staat, dat is allemaal van mij, zegt de man.' Nee. Dat getrouwd zijn - in gemeenschap van goederen, dan: alles is van ons samen.

Wij zijn -ik bedoel dat heel eerbiedig-, met Christus getrouwd in gemeenschap van goederen. Wij zijn aan Hem verbonden, en al het Zijne is ook van ons. En dan gaat Romeinen 6 over een zendingssituatie.

En dan heeft Paulus het over gedoopt worden.

Nou, u weet wel hoe dat gaat, dan heb je riviertje, later kreeg je een groot bad voor in de kerk, -wij hebben alleen maar doopvonten, maar dat was vroeger een groot bad, dat was uitgegraven, zeg maar-, en degene die gedoopt wordt, die komt eraan, die gaat het trappetje af in dat bad, en die staat zo'n beetje tot hieraan toe in het water.

De dominee staat er ook in het water. Dan legt de dominee z'n hand op het hoofd van die dopeling, en die duwt hem of haar kopje onder.

Dat is wat Paulus beschrijft met 'sterven'.

Want wij kunnen ónder water niet leven.

Sterven.

Daarom zegt Paulus, 'wij zijn gedoopt, in Zijn dood'.

Ons gedoopt zijn heeft alles daarmee te maken, dat wij sterven. Christus is gestorven voor ons. De dopeling die sterft in die verbondenheid met de Heere Christus. En dan komt hij weer boven water, dat is de opstanding, dat is het nieuwe leven.

Na het sterven, omhoog, opstaan, nieuw leven.

Dat werd ook zó verduidelijkt, dat de dopeling, als hij weer uit dat bad omhoog was, een wit kleed aan kreeg. Want hij leefde nu in dat nieuwe leven met God, en daar past de kleur wit bij.

Hij is nu rein, hij is geheiligd. En hij blijft, -in dat het verbonden zijn met Christus-, altijd rein.

Dan is het leven 'in Christus'.

Leven voor God, zegt Paulus.

Wij zijn gedoopt in de naam van de Drie-enige God.

In de naam van, gezet op de naam van, mag je ook zeggen. Overgeschreven, zoals het vroeger ging, en nu tegenwoordig via internet.

Je schrijft je iets over, geld bijvoorbeeld.

Wij zijn overgezet op de naam van God. Dat betekent veiligheid, gegarandeerd veiligheid. God staat garant voor ons om zo te zeggen.

Betekent het nu, als je zo gedoopt bent, dat je dan kunt zeggen, 'nou, zondig nou maar lekker, want er is zoveel genade, hoe meer je zondigt, hoe meer genade, prachtig, ga je gang.'?

Er waren mensen in Rome die dat blijkbaar dachten of misschien wel zeiden.

'Hoe meer je zondigt, hoe beter het is, want dan komt de genade des te duidelijker naar voren'.

Maar dan zegt Paulus, en dat is niet zachtzinnig wat hij zegt, het staat er keurig netjes.

Maar hij zegt van, 'en never-de-nooit-niet!', van, 'absolúút niet!'.

Als je je doop begrijpt, dan weet je toch dat dat oude leven beslist niet kan doorgaan. Je bent met Christus opgewekt, voor dat nieuwe leven, voor dat andere leven.

Eén met Hem.

Nou is het probleem, broeders en zusters, dat wij dat **in** Christus zijn, dat één met Hem zijn, dat wij dat niet kunnen voelen, niet kunnen aanwijzen, niet kunnen zien.

Maar dat dat een kwestie is van, 'weet dat maar heel goed, dat het zo is, want het staat in dat Woord!'

En dan blijft het lastig. 'Ik zou daar zo graag iets bij voelen, dat ik één was met Christus'. Ja, jammer dan, dat komt pas later als je samen met Hem mag zijn.

Maar nu, nee, je voelt dat niet. Maar je weet het uit het Woord: je hoort bij Christus.

Je kunt dat ook anders zeggen: je bent nu burger van een ander rijk, dan het rijk waar je vroeger bij hoorde. Een enorme overgang.

Kijk, Paulus die heeft bijvoorbeeld die overgang meegemaakt op een bliksem-manier. Bekering van Paulus, dat is zó iets bijzonders geweest, en ook zo flitsend. Dat was een paar dagen.

Timotheüs, dat is een heel ander geval. Timotheüs, misschien heeft hij het nooit gemerkt, want hij geloofde van kind af aan. En hij had eigenlijk nooit van, 'o, het is allemaal anders'.

Nee, maar wie bewust tot geloof komt, en ook als dat dus heel vloeiend kan komen.

In de kerk heb je dat ook soms, je hebt in de kerk mensen die een tijdlang de beest uitgehangen hebben, deugt allemaal niks van, klopt niks van, en die komen tot inkeer.

Ja, die weten dat grote verschil.

Oude leven, tegen God in, deugde niks van.
Nieuw leven, met Christus, héél anders!

Maar er zijn ook een heleboel kerkmensen die ..., bij hun thuis ging de Bijbel altijd open. Vader en moeder geloofden. In het gezin was ook niemand die dwars lag, iedereen deed mee. En ze gingen keurig naar de catechisatie. En ze deden belijdenis. En ze draaiden mee in de kerk. Het ging, als het ware, allemaal vanzelf.

Tuurlijk, als je daarover nadenkt, weet je dat dat niet vanzelf is! En dat het ook een wonderwerk van God de Heilige Geest is. Maar niet met pieken en dalen. Maar als je dan op een bepaald moment weer eens nadenkt over je geloven, ook van die rustige manier, als je als baby gedoopt bent, dan weet je, -en dan zeg ik het weer even anders-, 'nu ben ik uit Adam-land, overgezet in Christus-land.'
En elk land heeft zijn eigen wetten.

Dat weten wij ook wel. Als je naar een ander land gaat, dan kan het wat wet betreft heel anders zijn. Grootste verschil is dan, sommige landen, daar is nog de doodstraf, andere landen helemaal niet. Maar ook gewoon, als je in Singapore een peukje op de grond gooit, dan kun je een paar honderd euro boete krijgen. Dat, denk ik, valt bij ons wel aardig mee. Je moet het natuurlijk niet doen, maar je krijgt er niet meteen zoveel honderd euro boete voor.
Verschillende landen, verschillende wetten.

Adam-land, dat is het zonde-land. Waar de satan regeert en de dood.
Christus-land, dat is waar Christus regeert. En de wetten van Christus zijn.
Nog anders gezegd, de gedoopte die kan zeggen: 'ik ben geen lid meer van de Adam-familie, maar ik ben nu lid van de Christus-familie'.
En dat heeft ook allerlei consequenties.

Als je bij een belangrijke familie hoort, moet je je ook zo gedragen.
Bij de Christus-familie, dan hoor je bij de hóógste Koning.
Ja, dat betekent wat!
Paulus zegt dan ook, je bent gestorven voor de zonde, na die doop.
Dat betekent dat de zonde geen enkel gezag meer over je kan laten gelden.
Dat is weer dat verschil in rijk of in land.

Denk eens aan een Afghaan die gevlucht is uit Afghanistan, en die in Nederland Nederlands staatsburger is geworden.
Dan heeft toch die 'oude' Afghaanse regering niks meer over hem te zeggen.
Dan kunnen ze wel roepen: 'je moet bij ons hier in het leger nog dienen.' Dan zegt hij: 'ja, sorry hoor, ik ben Nederlands staatsburger, denk maar niet dat ik kom.'

Christus leeft.
Christus leeft dat nieuwe leven van de opstanding, volmaakt.
Ik, die geloof, ook. Ook dat nieuwe leven.
Alleen nog onvolmaakt. En dat wordt op deze aarde ook niet anders.
Daarom is het juist belangrijk, dat wij meer aan onze doop gaan denken.

Dat wij goed in de peiling houden, 'wie ben ik eigenlijk?'
Dat je dat weet: 'ja, maar, ik hoor in het Rijk van Christus. Ik ben **in** Christus.'
En dat bepaalt, dat je ook anders te leven hebt.

En dat hoef je dan niet eens allemaal zelf te doen.
Nee, want er staat **door de kracht** van Christus opgewekt tot een nieuw leven.
Het is telkens weer, 'Heere wilt U ... Wilt U met Uw Geest werken. Wilt U door Uw Geest doen. Wilt U dat leven van mij sturen en leiden en beheersen door die Geest en door Zijn kracht'.

Dan zeg ik het nóg even anders voor de kinderen.
Ken je nieuwe naam!
Wat is dan je nieuwe naam?
Alle meisjes hier heten: ja, dat weet ik niet.
Maar de zoveelste naam die ze hebben is 'Christine'.
Want dat is van Christus, christin.
En alle jongens hier, die heten 'Christiaan'.
Ook weer, van Christus, aan Christus verbonden.
Tuurlijk, die naam hebben wij niet in ons boekje staan.
En je kunt straks niet naar school gaan, als je daar nog heen gaat, en zeggen: 'ik heb er een naam bij, meneer'. Dan zegt hij, 'ja dat zal wel'.

Nee. Maar voor jezelf, mag je dat wel zo zeggen. Een nieuwe naam, met als gevolg daarvan, dat je ook het nieuwe leven leidt.
Nieuwe ogen.
Christus-ogen, -klinkt ook wat vreemd, bedoel ik ook eerbiedig-, nieuwe ogen willen geen 'oude' dingen zien. Geen Adams-dingen, geen zonde-dingen, geen satans-dingen.
Nieuwe oren, willen geen 'oude' dingen horen.
Nieuwe handen, willen geen 'oude' dingen doen.
U begrijpt nu wel wat ik bedoel. Je wilt álles nieuw, door de kracht van Christus.

Alleen, strijd blijft voor ons.
Dat weten mensen die verslaafd zijn maar al te goed.
Ik heb wel eens horen zeggen, dat een verslaafde nooit kan zeggen dat hij van zijn verslaving af is. Iemand die verslaafd is aan roken, of aan drank.
Stel dat die drie jaar ophoudt, dan ruikt hij ergens een beetje lucht van een sigaret, en dan kan het al fout gaan.
Of hij drinkt een halve slok bier, en 't is weer mis.
Die strijd blijft altijd om daar los van te raken.

Dat is ook met de zondeverslaving. Het blijft voor ons **altijd** strijd.
Maar 'in Christus', mag je telkens weer bidden om kracht, om tegen die verslaving te vechten, om de zonde de rug toe te keren.
En dat dat dan effecten kan hebben, denk maar aan Handelingen 19, daar staat die geschiedenis van het verbranden van die toverboeken.
Nou, dat was echt geen kleinigheid, want misschien waren die boeken wel €1000 per stuk. En ze gooiden ze zo in het vuur, weg d'rmee.

Ze zeiden niet van, 'we zetten ze op marktplaats want dan zit er nog business in, dan verdienen we er nog wat aan. Dan kunnen we dat aan de kerk geven, misschien'.
Nee, niks geen smoesjes. Weg met die Adam-troep! Dat was door de kracht van God de Heilige Geest.

Als Christus niet was opgestaan ...

Dan zou je alleen maar het Adam-leven willen leiden. en de zonde doen, en regelrecht toegaan naar de ondergang, zelfs eeuwig.

Maar, Hij lééft!

4) Dan het laatste. **Als Christus níet was opgestaan, was je geloof zinloos, want dan geen opstanding.**

Hij is opgestaan, wij óók.

Ja want 'in Hem', je hóórt toch bij elkaar.

En het is zó nauw verbonden.

Hij een verheerlijkt nieuw lichaam. Straks wij 'in Hem' ook. Dat is gegarandeerd zeker.

Al kan het je aanvliegen bij een begrafenis, of wanneer je over een begraafplaats loopt, dat je denkt van, hier - nog een serie botten en uiteindelijk blijft er alleen wat stof over, het vergaat allemaal.

Hoe kan dat opstaan nou?

Inderdaad, hoe dat kan? Dat is voor ons te hoog, te diep. Dat is Goddelijk werk, geen oog heeft het gezien, geen oor heeft het gehoord, niemand heeft het kunnen bedenken. Maar, als je níet gelooft dat Christus is opgestaan ... Ja, leef dan maar wat op deze aarde, en laat het hierbij, en sterf, en wordt voor eeuwig veroordeeld.

Maar Hij lééft!

Dan zeg ik het, broeders en zusters, oude broeders en zusters, en jonge broeders en zusters, op deze aarde is het maar even.

Ja, als je jong bent dan kijk je naar voren, en dan denk je, een héél leven nog.

Misschien word je wel 95, dat kan zomaar. En het is toch: het is maar even.

Het is even hier, **eeuwig** daar!

Maar waar is 'daar'?

In Adam, de ondergang.

In Christus, samen met Hem de hemel. En dan de nieuwe aarde.

In Korinthe schrijft Paulus ook van, de moeiten hier, in dat even, die zijn altijd klein, als je het vergelijkt, met de heerlijkheid dan.

Nu in Christus, mijn broeder, mijn zuster, dan altijd met Christus. Want Hij lééft!

AMEN